

FINNISH A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1 FINNOIS A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1 FINÉS A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 13 May 2010 (afternoon) Jeudi 13 mai 2010 (après-midi) Jueves 13 de mayo de 2010 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Kirjoita kommentti **jommastakummasta** tekstistä.

1.

10

15

20

25

30

35

40

Muikkuverkot nostettiin aamulla huvilan rannasta. Sitten hypättiin veteen ja vedettiin vene köysi hampaissa rantaan. Sisareni Ruth, Rullan, oli meistä paras uimari. Kaikki me osasimme uida. Ja soutaa. Isä opetti hengityksen kumpaankin. Niin kuin laulamiseenkin. Kuvittelimme pystyvämme soutamaan kuinka pitkälle hyvänsä, jos vaan rakot kämmenissä olivat kerinneet siististi puhjeta ja sitten känsäytyä. Suuretkaan selät eivät olleet liian leveitä uimalla ylitettäviksi. Laulajina emme yltäneet yhtä uljaisiin saavutuksiin.

Suurisilmäiset verkot antoivat pikkusiian kokoisia muikkuja jotka paistettiin tuoreina aamiaiseksi. Temukin kalasti. Kuumat päivät se seisoi mahakarvat vedessä ja poimi rautakaloja hampaillaan. Kalat se keräsi elävinä lätäkköön saunakalliolle. Päivän saalis saattoi sisältää kymmenkunta vonkaletta.

Illalla soudettiin Palosaaren rantojen ympärille seitsemän ahvenverkkoa. Ne pettivät aniharvoin.

Kun äiti ja minä soudimme verkot sain ensimmäiset kielituntini. Äiti oli nuoruudessaan ollut Saksassa. Lämpiminä Laatokan kesäiltoina hän siirsi kielitaitonsa minulle. Hän kieltäytyi ymmärtämästä muuta kuin saksaa.

- -Mutta en minä tiedä yhtään sanaa!
- -Kysy niin tiedät.

Ensimmäinen saksankielinen sanani olikin die Netze, verkko.

Saksan matkan oli Signe Maria saanut lohdutukseksi onnettomuudesta joka sattui hänelle 17-vuotiaana. Haulikko laukesi kun hänen veljensä puhdisti sitä. Haulit veivät säärestä suuren palan. Jalka onnistuttiin kuitenkin vaivoin pelastamaan. Tämä tapahtui Porissa, missä Fredrik Emil Köhlerillä oli agentuuriliike ja Saksan konsulin asema. Suku oli aateloitu 1500-luvulla Saksassa.

Porissa Signe Einonkin tapasi. Viisi vuotta sai nuoripari kulkea käsi kädessä ennen kuin päästettiin papin eteen. Sinne ei suku tullut. Avioliittoa Pöystin kanssa pidettiin melkoisena mesallianssina. Taisi olla niin että Signe sai hyvityksensä vasta sitten kun minusta tuli kuuluisa.

Nuori toipilas lähetettiin siis vuodeksi isän liiketuttavan hoiviin Potzdamiin. Vähältä piti ettei minusta tullut saksalaista, kertoi äiti poikansa soutaessa. Olen nähnyt kuvia ukko Büchneristä, jolle nuori lammas olisi ilmeisesti maistunut.

Hyvä Signe, että pidit pintasi!

Olin rakastunut ruskeasilmäiseen äitiini ja rakkaus kesti loppuun asti. Meidän huumorimme tunsivat toisensa ja nautimme, kun se ärsytti muita.

Hain hänet Sortavalassa joka päivä torilta ja kannoin hänen kassinsa. Tietysti minun kuultiin puhuvan ruotsia hänen kanssaan, mistä sain koulun pihalla turpiini ja nimen Venska-Ville.

Äidille luin Helsingissä öisin keittiönpöydän ääressä ensimmäiset kirjalliset yritykseni ja kerroin hänelle salaisuuteni.

Tosin äiti teki minulle ruman tempun.

Hän lähetti minut ensimmäisenä koulupäivänäni kansakouluun leikkiesiliina päällä. Luokan pienin kun olin, seisoin rivissä ensimmäisenä ja koko koulu nauroi. Niin teki äitikin kun katkerana haukuin häntä.

Hän sai kyllä kaiken anteeksi. Hän omisti minut taistelutta ja näytti selvästi omistusoikeutensa muillekin.

. . .

Kieliopinnoista huolimatta laskettiin verkot huolellisesti veteen niin, että aamulla niissä oli haukia, ahvenia, mateita, suurikokoisia särkiä joita meillä osattiin syödä ja säynäviä. Niinpä oli talossa paistettua muikkua, myös etikkaliemessä, savustettua siikaa, paistettua ahventa, hiillostettua särkeä. Aamukahvin kanssa, aamiaiseksi, päivälliseksi ja vielä iltateen kanssa. Kylmänä ja lämpimänä. Muuta ei syötykään. Opimme syömään kalaa kuin orava käpyä.

Ilokseni on taito siirtynyt lapsille ja lapsenlapsille. Pieni pentu, edessä kala, avoinna kuin kukkaron vetoketju! Suupielestä pursuavat ruodot kerääntyvät järjestykseen lautasen reunalle. Onko somempaa!

Isä oli kalastaja tosissaan. Vuoksellako, kotonaan Jääskessä, hän oli rakkautensa kalaan oppinut, en tiedä? Meille hän teki siitä elämänmuodon.

Lasse Pöysti, Lassen oppivuodet. Sortavalasta Pariisiin (1990 & 2000)

- Millaiseksi kirjoittaja kuvaa lapsuuttaan ja millaisen merkityksen hän sille antaa?
- Mitkä kielelliset seikat nousevat esiin tässä katkelmassa?
- Mitä voit päätellä katkelman perusteella kertojan maailmankuvasta?

50

Paratiisi

Tänään herään myöhään kiihkeä, päivän uskoon kääntynyt pesen silmät alan kirjoittaa vielä unista humalassa näön laidalla kuplii Hieronymuksen¹ rakastavaisia jossakin huoneen piilossa Pan² tai ehkä se on pelkkä satyyri täitä vuohenkoivissaan

10 Mieli on kasvain eläimen päässä kirjoitus välittämistä osallistumista merkkien maailmaan

Illalla sytytän takkaa
kirjoitukset käy tulena toteen puhuu kohisten ensi kieltään istun keräämässä kipunoita niiden novat pian laskettu ja avaruus niin kaareva
että tulee kotiin ennenkuin

A.W. Yrjänä, Paratiisi Kokoelmasta Arcana & Rota (2000)

tietääkään

- Tarkastele runon kieltä ja tyyliä.
- Millaisille vastakohdille runo rakentuu?
- Miten tulkitset runon?
- Mitä tunteita runo sinussa herättää?

¹ Hieronymuksen: Hieronymus Bosch (van Aken, n. 1460–1516), alankomaalainen taidemaalari, joka on kuuluisa mielikuvituksellisista ja groteskeista maalauksistaan

² Pan: muinaiskreikkalainen pukinjalkainen, sarvipäinen ja karvainen vuoriston, laumojen ja paimenten haltija, joka rakastaa soittoa